

Chamber Works II

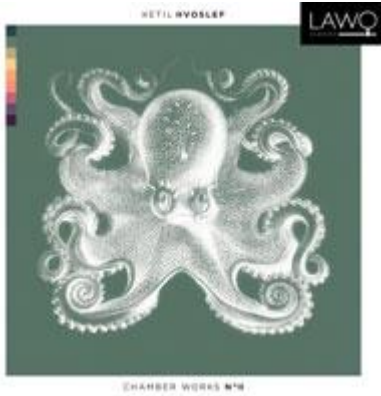

Títol: Chamber Works II

Autor: Ketil Hvoslef

Intèrprets: Kammermusik

Segell discogràfic: Lawo Classics

El violinista Ricardo Odriozola i el pianista Einar Røttingen van iniciar projecte “Ketil Hvoslef’s chamber music” després de treballar estretament amb el mateix compositor durant uns quants anys.

Aquest enregistrament és el número dos d’una sèrie de discos que s’editaran amb tota la música de cambra del compositor noruec. S’han previst un total de 38 obres.

Ketil Hvoslef (Bergen, 1939) és un músic versàtil, poc dogmàtic i amb una gran capacitat per evocar les imatges i la sonoritat del paisatge natural del seu país. El prolífic compositor (sembla ser que continua escrivint música a un ritme vertiginós) té un estil predominantment rítmic; el seu lirisme és agitat perquè escriu les melodies com si d’una estructura geomètrica es tractés. I, en efecte, en la primera pàgina de les notes del disc hi ha una reproducció d’una figura geomètrica formada per nombrosos triangles que surten de 9 punts.

Les sis obres incloses en aquest disc són una mostra de la varietat instrumental de la seva obra de cambra: *Duodu*, per a dos violins,

Ludium for 7 flutes, una petita peça que li serveix com a interludi per *l’Octet for flutes*, comissionada, aquesta última, pel Conservatori de Bergen i el flautista Gro Sandvik, l’any 1978. Aquí, l’autor representa el pop marí de la portada del disc. Diu que s’imaginava un ésser amb moltes potes.

Segueixen les obres *Dano Tiore*, composta l’any 1985, per a soprano, tres cordes i clavecí, el *Duo for accordions* escrita per a Mogens Ellegaard, que va ser un de les acordionistes més importants d’Escandinàvia.

La darrera obra del disc és el *Quartetto percussivo*, obra escrita l’any 1998 i revisada el passat 2013.

Les obres de Ketil Hvoslef responen a una estructura recurrent que no és altra cosa que la seva tendència a la introspecció; fa transitar els seus elements inspiradors en diferents obres, o dit d’una altra manera, interrelaciona les seves composicions, de manera que una obra és la llavor d’una altra. Aquest és un dels procediments que el compositor emprà per vertebrar el seu estil personal.

Text: Carme Miró

<http://sonograma.org/suplement-de-discos/ketil-hvoslef-2/>